

TRIBUNA

Posant el cap sota terra: comença el curs dels estruços

JAUME BARTUMEU CASSANY, CONSELLER GENERAL I MEMBRE DEL CONSELL NACIONAL DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

Aquesta setmana comença el nou curs 2013-2014, l'escolar i també el polític, i caldria fer el punt del que ens espera en els propers mesos.

Després dels dos primers anys –dos dels quatre que té la legislatura– del Govern de DA, convé veure on passem.

I convé fer-ho encara que molts no ho vulguin veure.

Aquest mes de setembre ja som al cinquè aniversari de la fallida de Lehman Brothers als Estats Units d'Amèrica, que fou l'inici de la crisi econòmica de la qual estem ben lluny de desempallegar-nos.

Són molts els experts internacionals que expliquen que Europa s'està suïcidant amb les retallades pressupostàries. L'advocat més brillant d'aquesta tesi és el premi Nobel d'economia Paul Krugman, que periòdicament fa una crida per aturar aquesta política que es qualifica d'"austericida".

Ja és àmpliament reconegut i acceptat que la conjuminació de polítiques restrictives té efectes recessius.

L'antic primer ministre britànic Tony Blair declarava la primavera passada que "... ens caldria creixement i reformes, però tenim l'austeritat sense les reformes". A Andorra estem en una situació d'emergència econòmica i social que pot determinar una descomposició de la societat, és a dir la pèrdua de la cohesió social.

Les emergències limiten la llibertat d'escollir i imposen solucions de necessitat.

Alguns a Andorra es volen tranquil·litzar dient que només cal esperar que el redreçament s'esdevingui a Espanya perquè aparegui un contagi a casa nostra. Volen creure que ben aviat s'acabarà la recessió i que ja no serà tan difícil trobar feina.

De moment el que tenim és un Govern de DA que sembla un adept del no.

No veure res, no dir gran cosa i no fer res.

I així tot anirà bé, pensen.

Quina beneiteria! El creixement econòmic no tornarà pas per l'única aparició de la hipotètica contaminació d'un, també hipotètic, redreçament econòmic espanyol.

Mantenir l'actual estratègia d'austeritat, amb les retallades, sense dur a terme una real reforma del model econòmic que permeti relançar innovació i productivitat no especulativa, només portarà al fracàs.

El que caldria fer és emprar millor el diner públic i reduir les desigualtats.

I per fer-ho s'hauria de concentrar les ajudes socials en aquelles persones, aquelles famílies, que més ho necessiten.

I també cal reforçar la formació professional dels desocupats i equilibrar el sistema de jubilacions.

I es pot fer tot això controlant el dèficit pressupostari i duent a terme una reducció massiva, és a dir forta i seriosa, dels malbarataments del diner públic. Especialment en personal de relació especial –l'edifici administratiu torna a estar-ne cafit– i en assessoraments a preus astronòmics.

Tot plegat suposa endegar reformes de veritat, valentes i coherents. Unes reformes que al capdavant tots coneixem, la majoria de DA i l'oposició, com també les coneix el conjunt de la ciutadania.

Si no les comencem a posar en solfa aquesta tardor, l'any vinent ja no es farà res! S'acosten les eleccions!

Per a DA i el cap de Govern l'opció és prou senzilla: o bé apliquen els seus discursos i treballen de valent aquesta tardor 2013, si fos possible buscant acords amb l'oposició responsable, o bé abocaran el país a un veritable daltabaix en les eleccions generals del 2015.

¿Gosaran satisfer-se de les mesquines picabaralles amb el microcosmos que els va encimbellar el 2011 i ara els guia, els supervisa i els renya?

¿Es conformaran amb les seves mesquines rivalitats internes?

¿Gosaran no fer res, posant el cap sota terra, com un estruç?

Aviat es veurà.